

ที่ ทส ๐๒๒๐.๒/๖๓๕๔

สำนักงาน	๑๐๖๖/๑๙
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
เลขที่	16703 วันที่ 16/12/5๙
เวลา	10.45 ได้รับ

ถึง สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอส่งสำเนาหนังสือ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๕๕๓๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
เรื่อง กรอบการเจรจาของประเทศไทยสำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลง
สภาพภูมิอากาศและการประชุมภาคีพิธีสารเกียวโต เรียนมาเพื่อโปรดทราบ

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๕

ธันวาคม ๒๕๕๔

สำนักผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
โทร. ๐ ๒๒๗๘ ๘๖๔๔
โทรสาร ๐ ๒๒๖๕ ๖๑๑๐

สแกนเรียบร้อยแล้ว

๑๖/๑๕

สำนักงานรัฐมนตรี ทส.
รับที่ 5464
รับที่ 28 พ.ย. 2554
10.39

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๕๕๓๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี 32739
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๕๐๐
วันที่ ๑๗ ธ.ค. ๒๕๕๔
S.F.I. 2554

สปร.ทส. รับที่ 9032 เวลา 14.54 น.
วันที่ 8 ส.ค. 2554

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง กรอบการเจรจาของประเทศไทยสำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการประชุมภาคีพิธีสารเกียวโต

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๒๕๕๓๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

ห้อง ปกท.ทส.
เลขรับ ๑๖53
วันที่ 7 ส.ค. 2554
เวลา 11.53

ตามที่ได้ขอให้เสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่อง กรอบการเจรจาของประเทศไทย สำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการประชุมภาคีพิธีสารเกียวโต ไปเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี นั้น

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอว่า ร่างกรอบการเจรจาของประเทศไทย สำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการประชุมภาคีพิธีสารเกียวโตครั้งต่อไป ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขอรับกลับไปพิจารณาทบทวนแล้วเสนอคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วลงมติ

๑. เห็นชอบให้ใช้กรอบการเจรจาของการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสมัยที่ ๑๕ และการประชุมภาคีพิธีสารเกียวโตครั้งที่ ๕ (COP15/CMP5) ซึ่งรัฐสภาเห็นชอบแล้วเป็นกรอบการเจรจาสำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสมัยที่ ๑๗ และการประชุมภาคีพิธีสารเกียวโตครั้งที่ ๗ (COP17/CMP7) ไปพลางก่อน

๒. เห็นชอบตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ
เรียน ปกท.ทส.
จึงเรียนยืนยันมา

เพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ปกท.ทส. ดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

๒๘.๑๒.๕๔

ทส ๐๑๐๐/ 4971
- 6 S.A. 2554

John Doe

(นายวิฑูรย์ ตีระกุล)
เลขาธิการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
17 ธันวาคม ๒๕๕๔

(นายปริชา เสงี่ยมกุล)

(นายอำพน กิตติอำพน)

ดิฉัน

John Doe

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(นายศักดิ์ นพสิทธิ์)

เลขานุการรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักนิติธรรม
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๕๕๖ (เศรษฐชัย)
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (M024/D/เศรษฐชัย)

**ท่าทีและกรอบการเจรจาของประเทศไทยสำหรับการเจรจา ในการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา
สหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ 15 (Conference of the Parties:
COP15) ณ กรุงโคเปนเฮเกน ราชอาณาจักรเดนมาร์ก**

การกำหนดท่าทีของประเทศไทยพิจารณาจากเอกสารการเจรจา (Negotiating Text) และใช้ผลการศึกษาจากรายงานสถานการณ์ ฉบับที่ 4 (Fourth Assessment Report – AR4) ของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Intergovernmental Panel on Climate Change – IPCC) ซึ่งเป็นข้อมูลทางวิทยาศาสตร์เป็นเกณฑ์ประกอบการตัดสินใจ โดย AR4 จะกล่าวถึงการกำหนดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลก ระดับความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในชั้นบรรยากาศเป็นต้น ร่วมกับข้อมูลจากการเจรจาใน 7 ครั้งที่ผ่านมา

หลักการสำคัญที่ประเทศไทยควรนำมาใช้ในการเจรจา ได้แก่ ความรับผิดชอบในระดับที่แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงศักยภาพ (Common but differentiated and Respective Capability) ความรับผิดชอบในอดีต (Historical Responsibility) การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) การขจัดปัญหาความยากจน (Poverty Eradication) หลักการของความเสมอภาค (Equity Principle) ความเป็นธรรมด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Justice) รูปแบบการบริโภค (Consumption Pattern) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในลักษณะการใช้ชีวิตเพื่อความอยู่รอดและการใช้ชีวิตแบบฟุ่มเฟือย (Emission for Survival & Luxury) และสิทธิในการพัฒนา (Global Development Rights)

1. ความร่วมมือระยะยาวภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Long-term Cooperation Action under the Convention: LCA)

1.1 วิสัยทัศน์ในระยะยาว

การกำหนดวิสัยทัศน์จะต้องมองการณ์ไกล โดยไม่มีผลกระทบต่อการผลิตอาหารและต้องมีการบริโภคที่ยั่งยืนกว่าปัจจุบัน รวมทั้งไม่กระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศกำลังพัฒนา ทั้งนี้จะต้องควบคุมอุณหภูมิของโลกไม่ให้สูงขึ้นเกินกว่า 2 องศาเซลเซียส โดยมีระดับความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในบรรยากาศไม่เกิน 450 ppm ซึ่งในการกำหนดเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกจะต้องใช้ปี 1990 เป็นปีฐาน โดยเป้าหมายระยะสั้นในปี 2020 กำหนดการลดก๊าซเรือนกระจกอยู่ระหว่างร้อยละ 25-40

1.2 การส่งเสริมการลดก๊าซเรือนกระจก

1.2.1 การลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศพัฒนาแล้ว

จะต้องดำเนินการโดยยอมรับพันธกรณีผูกพันทางกฎหมาย (legally binding commitments) ในลักษณะ Economy-wide Reduction Commitment สำหรับปี 2013-2017 หรือปี 2020 โดยยึดหลักความรับผิดชอบของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอดีต (historical responsibility) และขีด

ความสามารถของประเทศ (National Capability) ทั้งนี้การลดต้องสามารถวัดได้ รายงานได้ และตรวจสอบได้ (Measurable, Reportable and Verifiable: MRV)

1.2.2 การลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศกำลังพัฒนา

เป็นการลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศ (Nationally appropriate mitigation actions : NAMA) โดยดำเนินการด้วยความสมัครใจ บนพื้นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน และได้รับการสนับสนุนในเรื่องของการถ่ายทอดเทคโนโลยี การเงิน และการพัฒนาศักยภาพในการลดก๊าซเรือนกระจก

1.2.3 การลดก๊าซเรือนกระจกจากการตัดไม้ทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่าของประเทศกำลังพัฒนา (Reducing Emissions from Deforestation and Forest Degradation in Developing Countries: REDD Plus)

ประเทศไทยจะต้องมีการศึกษาถึงผลดีและผลเสียของ REDD Plus โดยเปรียบเทียบกับ การลดก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิตของประเทศพัฒนาแล้ว รวมทั้งติดตามประเด็นการเจรจา เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการกำหนดทำที่ เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาว

1.2.4 ความร่วมมือและการดำเนินการลดก๊าซเรือนกระจกรายภาค

1) การลดก๊าซเรือนกระจกจากภาคการเกษตร

(1) ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการลดก๊าซเรือนกระจก แต่ต้องคำนึงถึงหลักการของอนุสัญญาฯ เป็นสำคัญ คือ การลดก๊าซเรือนกระจกจากภาคเกษตรกรรม ต้องไม่คุกคามการผลิตอาหาร (Food production is not threatened) และต้องคำนึงถึงรูปแบบการบริโภค (consumption pattern) เป็นสำคัญ

(2) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคเกษตรกรรมเป็นการปล่อยเพื่อความอยู่รอด (Emissions for survival) และเกี่ยวข้องกับความยากจน (poverty) โดยตรง ดังนั้น จึงต้องให้ความสำคัญในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการใช้ชีวิตอย่างฟุ่มเฟือย (emissions for luxury lifestyle) เป็นอันดับแรก

(3) ควรเน้นเรื่องการวิจัยและพัฒนา (R&D) เพื่อการปรับตัว (Adaptation) โดยต้องได้รับการสนับสนุนจากประเทศที่พัฒนาแล้ว

(4) มิให้นำเรื่องการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคเกษตรมาเป็นข้อกีดกันทางการค้า

2) การลดก๊าซเรือนกระจกจากภาคการใช้เชื้อเพลิงในการขนส่งระหว่างประเทศ จะต้องคำนึงถึงหลักการของความเสมอภาค (Equity) ความรับผิดชอบในระดับที่แตกต่างกัน (Common but differentiated responsibilities) ระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบเปิด (Open international economic system) โดยจะต้องป้องกันไม่ให้เป็นข้อจำกัดหรือการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ และจะต้องไม่มีเป้าหมาย (Emission target) ในการลด

1.2.5 การส่งเสริมการลดก๊าซเรือนกระจกโดยใช้กลไกทางการตลาด เพื่อให้เกิดประสิทธิผลทางด้านการลงทุน

ควรจะเน้นให้ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการบาหลี่ (Bali Action Plan) ที่ไม่ได้คำนึงถึงกลไกทางการตลาดอย่างเดียว แต่จะต้องมีกลไกอื่นๆ ที่มีใช้กลไกทางการตลาดด้วย และควรให้เกิดความสมดุลระหว่างการใช้กลไกทางการตลาดและกลไกอื่นๆ

1.2.6 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมจากการใช้มาตรการในการลดก๊าซเรือนกระจก

มาตรการในการลดก๊าซเรือนกระจกจะต้องคำนึงถึงการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา การพัฒนาที่ยั่งยืน และนโยบายและมาตรการรวมทั้งกลไกทางการตลาดของประเทศพัฒนาแล้ว ต้องไม่เป็นมาตรการฝ่ายเดียว (Unilateral) และเป็นข้อกีดกันทางการค้าต่อประเทศกำลังพัฒนา

1.3 การส่งเสริมการปรับตัว

ประเทศที่พัฒนาแล้วจะต้องสนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการปรับตัว ทั้งในด้านการเงิน เทคโนโลยี และการพัฒนาขีดความสามารถในการปรับตัว โดยมีกระบวนการการสนับสนุนกรอบเป้าหมายและกลไกการดำเนินงานที่ชัดเจน และเป็นไปตามพันธกรณี

1.4 การส่งเสริมการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัว

เน้นการขับเคลื่อนโดยภาครัฐ และจะต้องมีกลไกการดำเนินงานที่ชัดเจน เช่น กองทุนสนับสนุนการลงทุนร่วมด้านการพัฒนาเทคโนโลยี การร่วมวิจัยและพัฒนา การลดข้อจำกัดในเรื่องสิทธิบัตรของเทคโนโลยีและมีงบประมาณเพื่อสนับสนุนการแก้ปัญหาเรื่องสิทธิบัตร ทั้งนี้จะต้องให้ความสำคัญระหว่างการลดก๊าซเรือนกระจกกับการปรับตัวเท่าๆกัน รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพด้วย

1.5 การส่งเสริมด้านการเงินและการลงทุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดการก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัว และความร่วมมือด้านเทคโนโลยี

ถือเป็นพันธกรณีของประเทศที่พัฒนาแล้วที่จะต้องดำเนินการภายใต้อนุสัญญาฯ แต่ปัจจุบันยังไม่ได้ดำเนินการตามพันธกรณีอย่างเพียงพอ จึงจำเป็นต้องมีกลไกการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส รวมทั้งสนับสนุนกลไกทางการเงินใหม่

1.6 การพัฒนาขีดความสามารถ

เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาขีดความสามารถสำหรับประเทศกำลังพัฒนา ทั้งในเรื่องการปรับตัวและการลดก๊าซเรือนกระจก

2. พันธกรณีต่อเนื่องสำหรับประเทศในภาคผนวกที่ 1 ภายใต้พิธีสารเกียวโต

2.1 การไม่สนับสนุนการยกเลิก Kyoto Protocol และมี Protocol ใหม่ โดยเห็นควรให้ประเทศพัฒนาแล้วรับผิดชอบ และดำเนินการอย่างจริงจังให้เป็นไปตามพันธกรณี

2.2 พันธกรณีรอบ 2 ของประเทศในกลุ่ม Annex I (ภายหลังปี ค.ศ. 2012)

2.2.1 ปีฐานควรใช้ปี 1990 เพราะสัดส่วนในภาพรวมเป็นประโยชน์ต่อประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งประเทศไทย

2.2.2 เป้าหมาย ควรกำหนดให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ร่วมระยะยาว (shared vision) ใน คณะทำงานเฉพาะกิจว่าด้วยความร่วมมือระยะยาวภายใต้อนุสัญญา (the Ad Hoc Working Group on Long-term Cooperation Action under the Convention: AWG-LCA) ที่เสนอให้อุณหภูมิสูงขึ้นไม่เกินกว่า 2 องศาเซลเซียส และความเข้มข้นของ CO₂ ในบรรยากาศไม่เกิน 450 ppm ซึ่งอาจไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ภายในปี 2020 และเป็นร้อยละ 80-95 ในปี 2050 ซึ่งเป็นไปตามผลการศึกษาของ IPCC

2.3 การใช้ประโยชน์ที่ดิน การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินและป่าไม้ (Land Use, Land-Use Change and Forestry: LULUCF)

การเจรจามี 2 ทางเลือก คือ การปรับเปลี่ยนกฎเกณฑ์ภายในพิธีสารเกียวโตที่เกี่ยวข้องใน บางส่วน (Activity-based approach) และการปรับเปลี่ยนกฎเกณฑ์ภายในพิธีสารเกียวโตเกี่ยวข้องโดย กำหนดแนวทางใหม่ (Land-based approach) ซึ่งประเทศไทยจะต้องมีการติดตามประเด็นรายละเอียดการ ในเจรจาเพื่อให้เกิดความชัดเจน ประกอบการกำหนดท่าทีของประเทศต่อไป